NN 106/2019 (6.11.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-287/19-7 od 25. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d. Z., protiv tuženika Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općina M. B., M. B., zastupana po opunomoćenici I. T. M., odvjetnici iz Z., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/582, urbroj: 376-05-3-19-16 od 17. travnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od primitka ove presude.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine M. B. prema evidenciji Općinskog suda u Donjoj Stubici, Zemljišno-knjižnog odjela D. S. dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 3/2017, a koji nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio toga rješenja. Točkom II. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama na području Općine M. B. navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama na području Općine M. B. (klasa: 021-05/13-01/05, urbroj: 2113/02-13-03-5 od 12. rujna 2013.), Potvrdi Općine M. B., Jedinstvenog upravnog odjela (klasa: 361-02/19-01/1, urbroj: 2113/02-04/1-19-1 od 5. travnja 2019.), geodetskom elaboratu izvedenog stanja nerazvrstane ceste oznake 46/2017., zemljišno-knjižnim izvadcima br. 1817 k.o. G., PI k.o. S. koje su sastavni dio ovog rješenja, a koje nerazvrstane ceste se nalaze u vlasništvu Općine M. B. i na kojim cestama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Općine M. B. navedenom u potvrdi Općine M. B., Jedinstvenog upravnog odjela (klasa: 344-08/15-01/2, urbroj: 2113/02-04/1-18-28 od 5. studenoga 2018.) koja isprava je sastavni dio ovog rješenja, a koje nekretnine se nalaze u vlasništvu Općine M. B., a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu. Točkom IV. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Općine M. B. navedenim u Potvrdi Općine M. B., Jedinstvenog upravnog odjela (klasa: 344-08/15-01/2, urbroj: 2113/02-04/1-18-28 od 5. studenoga 2018.) koja potvrda je sastavni dio ovog rješenja, a koje nekretnine se nalaze u vlasništvu Općine M. B. i na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu. Točkom V. navedeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I.-IV. ovog rješenja čine trase kanalske kanalizacije te trase elektroničkih i komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom VI. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točaka I. – IV. ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela D. S. ili podredno Odjelu za katastar

nekretnina D. S. dostupno je na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.). Točkom VII. utvrđuje se da Općina M. B. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 14. ožujka 2017. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine M. B. ukoliko je ista nastupila nakon 14. ožujka 2017., prema evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela D. S.. Točkom VIII. izreke se obvezuje tužitelj u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz ovog rješenja, te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti tuženiku i Općini M. B.. Točkom IX. obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini M. B. naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu i treću godinu i dokaz o uplati dostaviti tuženiku. Svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom X. izreke obvezuje se Općina M. B. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. ZEK-a koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općeg dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Stvarna nadležnog tuženika propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je tuženik u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Također člankom 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Odredbom članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09.) propisano je da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Iz navedenog je razvidno da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište, uzevši u obzir gore navedene zakonske i podzakonske norme zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev kojim se poništava pobijano rješenje tuženika i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u nizu presuda koje nabraja, a da presude navedene u tužbi u potpunosti odstupaju od svih dosadašnjih stavova Suda. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj: 367/2017 od 23. ožujka 2017. i izvoda iz poslovnih knjiga od 27. ožujka 2017. Količina i vrsta elektroničke komunikacije infrastrukture i druge povezane opreme je utvrđena u Elaboratu o pravu puta broj: 3/2017 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2. 3. i 4. Pravilnika kako je navedeno u osporenom rješenju. Dakle, svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta su utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju zbog čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Navodi da je tablica iz osporavanog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima) razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba Općina M. B. upućuje na odredbu članka 17. Zakona o upravnim sporovima te navodi da iz same tužbe kao i postupanje tužitelja tijekom postupka koji se vodio pred tuženikom nije jasno koja su to prava i pravni interesi tužitelja povriježeni odlukom tuženika, budući da je sam tužitelj tijekom postupka dostavio geodetski elaborat broj: 3/2017 na katastarskim podlogama u digitalnom obliku za cjelokupnu EKI na administrativnom području zainteresirane osobe; tablice s popisom svih čestica na kojima ima postavljenu EKI s podacima o količinama postavljene EKI; izjavu o korištenju EKI tri godine bez sudskog spora s vlasnicima nekretnine i izvod iz poslovnih knjiga da se predmet infrastruktura nalazi u poslovnim knjigama tužitelja. U obrazloženju utuženog rješenja na stranici 5 jasno je navedeno da količina, vrsta i prostorni položaj EKI na području Općine M. B. nije sporna među strankama te ista proizlazi iz Elaborata za pravo puta iz kojeg je vidljiv prostorni položaj EKI, između ostalog, i na nekretninama Općine M. B. kao i vrsta i količina EKI po svakoj pojedinoj čestici. Smatra da je tuženik utuženim rješenjem ispravno utvrdio infrastrukturnog operatora i visinu naknade za pravo puta te predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova upravnog spora za sastav odgovora na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.